

[Alfred Jensen.]

før krigen er det kun forøget for maksimumsbeløbets vedkommende fra 1 600 kr., 1 400 kr. og 1 200 kr. i de tre kommune-grupper med 200 kr. til 1 800 kr., 1 600 kr. og 1 400 kr. Det er ikke en rimelig forøgelse. Og de indtægtsgrænser, der betinger fradragsbeløbene, er også kun forhøjet meget lidt, nemlig for det fulde fradrags vedkommende fra 5 000 kr. til 6 000 kr., og for det mindre fradrags vedkommende fra 10 000 kr. til 12 000 kr. Tager man det officielle pristal — og det må man jo operere med i mange tilfælde, selvom man har den største skepsis til dets pålidelighed — skulle der have været tale om en fordobling af disse beløb. Det er ikke gennemført. Jeg ved meget vel, at man vil forklare mig, at man så har hævet bundgrænsen for skattepligten fra 50 kr. til 2 000 kr. i skatte-skalaen, og det kan naturligvis hjælpe nogle, men det hjælper ikke alle de mange — og det er det store flertal — som har indtægter derudover, og som ligger i indtægtsgruppen fra 2 200 kr. og opefter. Her burde man naturligvis hjælpe; det har man ikke gjort.

Det forholder sig på samme måde med børnefradraget. Jeg ved meget vel, at det er forhøjet mere end forsørgerfradraget, og det er rimeligt, for børnefradraget var urimelig lavt, men selv med den forholdsvis større forhøjelse, der har fundet sted, har man ikke fået forhøjelser, der svarer til de forøgede udgifter, forældrene har ved et barns opdragelse og opfostring. Da jeg rejste spørgsmålet i fjor og stillede ændringsforslag, sagde ministeren, at han var tilhænger af, at man gav børnetilskud. Det er jeg også principielt tilhænger af, men jeg har bare ikke set, at der er kommet noget ud af ministerens principielle indstilling. Der findes nok et børnetilskud, men det har vi fået af andre årsager, og det fandtes også på et tidspunkt, da pristallet var lavere. Det var tilskud, man gav, fordi man ophævede rabatordningerne for kød, flæsk og tekstilvarer og sidst for skotøj. Det kan diskuteres, om børnetilskuddet helt dækkede de rabatordninger, der faldt bort, men der er i hvert fald ikke tale om forøgelse af de lempelser, befolkningen havde på det tidspunkt, da man allerede havde det børnefradrag, der eksisterer nu, tilligemed de

rabatordninger, som man altså har kompenseret med børnetilskud. Også her er der et punkt, hvor man burde sætte ind. Man burde have gjort det for længe siden, og man burde så meget mere gøre det nu, da priserne stiger — og det synes jo, som om de endda får en ekstra tand opefter i den kommende periode.

Jeg vil også gerne rejse det spørgsmål, om det ikke snart er på tide, at man forhøjer 16 års grænsen for børnefradragene. Det er rigtigt, når det siges, at man nu ændrer visse forhold i skattelovgivningen med henblik på det, der egentlig skulle ske i fremtiden, men hvorfor tager man så ikke fat på spørgsmålet af denne art, som dog er det grundlag, der har betydning for det store flertal af befolkningen?

Hvad angår nedslagsbeløbene for de gamle, glæder jeg mig naturligvis over, at man foretager en ajourføring, men jeg vil alligevel rejse det spørgsmål, som jeg har rejst ved tidligere lejligheder. Er udregningen nu foretaget på en sådan måde, at der ikke bliver tale om skatteforhøjelse for nogen? Jeg minder om, at der var et år, da man sagde, at der kun var sket en forhøjelse på 10 kr. for enkelte kategorier. Selv en så lille forhøjelse mener jeg er urimelig; der bør ikke være mulighed for, at nogen af dem, der falder ind under disse kategorier, kommer til at betale mere i skat i næste finansår.

Dernæst vil jeg, som andre har gjort det, rejse det spørgsmål, om man ikke bør tage flere med blandt dem, der får del i disse nedslagsbeløb. Det ærede medlem hr. Hans Knudsen omtalte de tuberkuloseramte og polioramte, og såvidt jeg forstod på ham, skulle der være en mulighed for, at de kan komme ind under bestemmelsen, som den er affattet nu, men det forekommer mig, at der er andre grupper af medborgere, der er stillet overfor lignende vanskeligheder og egentlig har moralsk krav på at få tilsvarende lettelse, men som man går udenom. Jeg vil henstille, at man overvejer dette. Mit parti er tilhænger af, at alle, som har indkomster af denne størrelse, får det samme nedslagsbeløb. Det er i virkeligheden rimeligt. Jeg gør opmærksom på et spørgsmål, som har været meget fremme i den offentlige debat i den seneste tid, nemlig de enlige mødres problem, de enligt stillede mødre med børn, som de har forsørgelsesforplig-